

Europeiska unionens officiella tidning

L 132

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjätte årgången

16 maj 2013

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 447/2013 av den 15 maj 2013 om fastställande av förfarandet för de AIF-förvaltare som väljer att låta sig omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU** 1
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 448/2013 av den 15 maj 2013 om införande av ett förfarande för att fastställa referensmedlemsstaten för en icke EU-baserad AIF-förvaltare i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU** 3
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 449/2013 av den 15 maj 2013 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 6
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 450/2013 av den 15 maj 2013 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som skall gälla från och med den 16 maj 2013 8

Pris: 3 EUR

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

III *Andra akter*

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

- ★ Beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 521/12/KOL av den 19 december 2012 om att avsluta det formella granskningsförfarande för statligt stöd som inleddes genom beslut nr 363/11/KOL om statligt stöd som beviljats tre isländska investeringsbanker genom omlagda lån till förmånliga villkor (Island) 11

Meddelande till läsarna – Rådets förordning (EU) nr 216/2013 av den 7 mars 2013 om elektroniskt offentliggörande av *Europeiska unionens officiella tidning* (se omslagets tredje sida)

II

(Icke-lagstifningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 447/2013

av den 15 maj 2013

om fastställande av förfarandet för de AIF-förvaltare som väljer att låta sig omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 ⁽¹⁾, särskilt artikel 3.5, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 3.4 i direktiv 2011/61/EU får förvaltare av alternativa investeringsfonder (nedan kallade *AIF-förvaltare*) välja att låta sig omfattas av förordningen för att utnyttja dess rättigheter, om de uppfyller villkoren i artikel 3.2 i det direktivet. Genom ett sådant val kommer en AIF-förvaltare att omfattas av direktivets tillämpning i sin helhet.

(2) I direktiv 2011/61/EU föreskrivs ett förfarande för auktorisation av AIF-förvaltare. I de handlingar och den information som ska lämnas enligt det förfarandet lämnas tillräckligt detaljerade uppgifter om sökande AIF-förvaltare, varför samma handlingar och förfarande bör användas vid ansökan om att låta sig omfattas. Det finns inga särskilda skäl för ansökan om att låta sig omfattas som skulle motivera användning av ett annat förfarande än det som gäller för AIF-förvaltare med förvaltade tillgångar som överstiger de tröskelvärden som föreskrivs i artikel 3.2 i direktiv 2011/61/EU. Följaktligen bör de AIF-förvaltare som väljer att låta sig omfattas av direktiv 2011/61/EU följa samma förfarande som det som föreskrivs för AIF-förvaltare som ska söka auktorisation enligt direktiv 2011/61/EU.

(3) AIF-förvaltare med rätt att ansöka om att låta sig omfattas är AIF-förvaltare som tidigare antingen varit registrerade i enlighet med artikel 3.3 i direktiv 2011/61/EU eller varit auktoriserade som förvaltningsbolag av fondföretag enligt direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽²⁾. Det är lämpligt att undvika dubbelrapportering och att beakta de handlingar och uppgifter som AIF-förvaltare redan lämnat in till de behöriga myndigheterna i enlighet med registrerings- och auktorisationsförfarandena, förutsatt att dessa handlingar och uppgifter är aktuella.

(4) Behöriga myndigheterna bör granska ansökan om att låta sig omfattas och bevilja auktorisation för detta syfte på samma villkor och enligt samma förfarande som för AIF-förvaltare med förvaltade tillgångar över de relevanta tröskelvärden som föreskrivs i artikel 3.2 i direktiv 2011/61/EU.

(5) Det är viktigt att klargöra förhållandet mellan förfarandet för de AIF-förvaltare som väljer att låta sig omfattas och återkallandet av en auktorisation som beviljats AIF-förvaltare i enlighet med direktiv 2011/61/EU. En AIF-förvaltare som beviljats auktorisation i enlighet med direktiv 2011/61/EU och vars förvaltade tillgångar sedan understiger de tröskelvärden som anges i artikel 3.2 i direktiv 2011/61/EU förblir auktoriserad och omfattas av tillämpningen av det direktivet i sin helhet, så länge som auktorisationen inte återkallas. Auktorisationen bör inte återkallas automatiskt så snart en AIF-förvaltares förvaltade tillgångar understiger det relevanta tröskelvärdet, utan bara på förvaltarens begäran. Därför bör det inte vara möjligt för en AIF-förvaltare att ansöka om att låta sig

⁽¹⁾ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

omfattas, så länge som den är auktoriserad i enlighet med direktiv 2011/61/EU. Däremot bör en AIF-förvaltare vars auktorisation har återkallats på dess begäran fortfarande få ansöka om att låta sig omfattas enligt direktiv 2011/61/EU.

- (6) Enligt direktiv 2011/61/EU ska medlemsstaterna från och med den 22 juli 2013 tillämpa de lagar och andra författningar som införlivar direktivet. Tillämpningen av denna förordning bör därför också skjutas upp till samma datum.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från europeiska värdepapperskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förfarande och villkor för ansökan om att låta sig omfattas

1. En förvaltare av alternativa investeringsfonder (nedan kallad *AIF-förvaltare*) som uppfyller villkoren enligt artikel 3.2 i direktiv 2011/61/EU och ansöker om att låta sig omfattas av det direktivet ska inge en ansökan om auktorisation till den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 maj 2013.

Ansökan ska följa samma förfarande som anges i artikel 7.1–7.5 i direktiv 2011/61/EU och i de åtgärder som antas för att genomföra direktivet.

2. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten får undanta en AIF-förvaltare som avses i punkt 1 från att lämna alla uppgifter och handlingar som krävs enligt artikel 7 i direktivet, förutsatt att de undantagna uppgifterna eller handlingarna redan har lämnats in för registreringsändamål hos den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 3.3 i direktivet eller som en del av auktorisationsförfarandet enligt artikel 5 i direktiv 2009/65/EG och under förutsättning att sådana uppgifter och handlingar fortfarande är aktuella, vilket AIF-förvaltaren ska bekräfta skriftligen.

3. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska bevilja auktorisation enligt samma förfarande som anges i artikel 8.1–8.5 i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 2

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas från och med den 22 juli 2013.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 448/2013

av den 15 maj 2013

om införande av ett förfarande för att fastställa referensmedlemsstaten för en icke EU-baserad AIF-förvaltare i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 ⁽¹⁾, särskilt artikel 37.14, och

av följande skäl:

- (1) I de situationer som avses i artikel 37.4 b, c i, e, f och g i i direktiv 2011/61/EU, kan fler än en medlemsstat anses vara en möjlig referensmedlemsstat för en icke EU-baserad förvaltare av alternativa investeringsfonder (nedan kallad *AIF-förvaltare*) som avser att förvalta EU-baserade alternativa investeringsfonder (nedan kallade *AIF-fonder*) och/eller marknadsföra AIF-fonder som den förvaltaren förvaltar i unionen. I dessa fall ska den icke EU-baserade AIF-förvaltaren lämna in en begäran till de behöriga myndigheterna i dessa medlemsstater för att fastställa sin referensmedlemsstat. Begäran ska åtföljas av all relevant information och dokumentation som krävs för att fastställa den AIF-förvaltarens referensmedlemsstat. De berörda behöriga myndigheterna bör anta ett gemensamt beslut om fastställande av referensmedlemsstaten. Ett förfarande bör införas som de berörda behöriga myndigheterna ska följa, när de fastställer referensmedlemsstaten. Medan fastställande av referensmedlemsstaten är ett gemensamt ansvar för de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna, bör det vara Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽²⁾, som ser till att alla de möjliga referensmedlemsstaterna involveras i sådana beslut och bidrar till en överenskommelse.
- (2) Förfarandet för fastställande av referensmedlemsstat skiljer sig från förfarandet för ansökan om pass enligt direktiv 2011/61/EU. När referensmedlemsstaten har fastställts, måste den berörda icke EU-baserade AIF-förvaltaren ansöka om auktorisation hos den behöriga myndigheten i den medlemsstaten, enligt samma förfarande och på samma villkor som gäller för AIF-förvaltare enligt artiklarna 7 och 8 i direktiv 2011/61/EU.
- (3) Enligt direktiv 2011/61/EU ska medlemsstaterna från och med den 22 juli 2013 tillämpa de lagar och andra författningar som införlivar det direktivet. Utan att det på-

verkar tillämpningen av den delegerade akt som avses i artikel 67.6 i direktiv 2011/61/EU, bör tillämpningen av denna förordning därför också skjutas upp till samma datum.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från europeiska värdepapperskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Förfarande för val av referensmedlemsstat i fall av flera möjliga referensmedlemsstater**

1. Om en icke EU-baserad förvaltare av alternativa investeringsfonder (nedan kallad *AIF-förvaltare*) avser att förvalta EU-baserade alternativa investeringsfonder (nedan kallade *AIF-fonder*) men inte marknadsföra dem eller också avser att marknadsföra AIF-fonder som den förvaltar i unionen, och denna AIF-förvaltare lämnar in en begäran om att dess referensmedlemsstat ska fastställas i enlighet med artikel 37.4 andra stycket i direktiv 2011/61/EU, ska begäran vara skriftlig och lämnas till de behöriga myndigheterna i alla de medlemsstater som är möjliga referensmedlemsstater. I begäran ska alla de möjliga referensmedlemsstaterna förtecknas.
2. Den icke EU-baserade AIF-förvaltarens begäran ska innehålla den information och dokumentation som behövs för att fastställa referensmedlemsstaten.
3. I den situation som avses i artikel 37.4 b i direktiv 2011/61/EU ska sådan information och dokumentation innehålla uppgift om följande:
 - a) I vilka medlemsstater de AIF-fonder är etablerade som förvaltas av den icke EU-baserade AIF-förvaltaren.
 - b) I vilka medlemsstater den icke EU-baserade AIF-förvaltaren förvaltar tillgångar.
 - c) Tillgångsvärdena som den icke EU-baserade AIF-förvaltaren förvaltar i de olika medlemsstaterna.
4. I den situation som avses i artikel 37.4 c i i direktiv 2011/61/EU, ska sådan information och dokumentation innehålla uppgift om följande:
 - a) I vilken medlemsstat den AIF-fond är etablerad som förvaltas av den icke EU-baserade AIF-förvaltaren.
 - b) I vilka medlemsstater den icke EU-baserade AIF-förvaltaren avser att marknadsföra AIF-fonden.

⁽¹⁾ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.⁽²⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

5. I de situationer som avses i artikel 37.4 e och 37.4 g i i direktiv 2011/61/EU, ska sådan information och dokumentation innehålla uppgift om följande:

- a) I vilka medlemsstater de AIF-fonder är etablerade som förvaltas av den icke EU-baserade AIF-förvaltaren.
- b) En beskrivning av marknadsföringsstrategin som kan styrka den icke EU-baserade AIF-förvaltarens avsikt att marknadsföra en eller flera AIF-fonder i en eller flera medlemsstater och bedriva aktiv marknadsföring i vissa medlemsstater, varvid minst följande uppgifter ska ingå:
 - i) I vilka medlemsstater distributörerna (och AIF-förvaltaren vid egen distribution) kommer att marknadsföra andelar eller aktier i AIF-förvaltarens förvaltade AIF-fonder, inklusive deras förväntade andel av förvaltade tillgångar inom ramen för den allmänna marknadsföringen i unionen.
 - ii) En uppskattning av det förväntade antal investerare som AIF-förvaltaren riktar sig till och som har säte i de medlemsstater där AIF-förvaltaren avser att marknadsföra sina AIF-fonder.
 - iii) De officiella språk i medlemsstaterna till vilka erbjudandet och marknadsföringsmaterialet har översatts eller ska översättas till.
 - iv) Saluföringens fördelning på de medlemsstater där AIF-förvaltaren avser att marknadsföra sina AIF-fonder, särskilt med avseende på annonseringens och turnerande informationskampanjers betydelse och frekvens.

6. I den situation som avses i artikel 37.4 f i direktiv 2011/61/EU, ska sådan information och dokumentation innehålla de uppgifter som föreskrivs i punkt 5 b.

7. De behöriga myndigheter som en icke EU-baserade AIF-förvaltare kontaktat som behöriga myndigheter i möjliga referensmedlemsstater ska omedelbart och senast tre arbetsdagar efter mottagandet av begäran enligt punkt 1, kontakta varandra och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (nedan kallad *Esma*), för att kunna avgöra om andra behöriga myndigheter i unionen eventuellt berörs enligt artikel 37.4 i direktiv 2011/61/EU.

På Esmas begäran ska de behöriga myndigheterna genast förse Esma med den icke EU-baserade AIF-förvaltarens fullständiga begäran.

8. Om det beslutas att andra behöriga myndigheter i unionen eventuellt berörs, ska Esma omedelbart underrätta dessa och se till att de får den icke EU-baserade AIF-förvaltarens fullständiga begäran.

9. Alla behöriga myndigheter som deltar i förfarandet och Esma får från den icke EU-baserade AIF-förvaltaren begära annan relevant information och dokumentation som behövs för att fastställa referensmedlemsstaten.

En sådan begäran om ytterligare information eller dokumentation ska ske skriftligen, ska innehålla motiv och ska samtidigt meddelas alla andra berörda behöriga myndigheter samt Esma.

När den ansökande behöriga myndigheten eller Esma mottar sådan ytterligare information eller dokumentation, ska den begärande myndigheten omedelbart överlämna denna information eller dokumentation till alla andra berörda myndigheter och Esma.

10. När de behöriga myndigheterna – eller i tillämpliga fall andra behöriga myndigheter i unionen i enlighet med punkt 8 – mottagit AIF-förvaltarens begäran enligt punkt 1, ska alla berörda behöriga myndigheter inom en vecka efter mottagandet avge ett yttrande till varandra och Esma om fastställandet av lämplig referensmedlemsstat.

11. Därefter ska alla behöriga myndigheter gemensamt fastställa referensmedlemsstaten. Fastställandet ska ske senast en månad efter det att begäran har mottagits av de behöriga myndigheter som den icke EU-baserade AIF-förvaltaren identifierat – eller i förekommande fall av de andra behöriga myndigheterna i unionen i enlighet med punkt 8.

Om ytterligare information begärs in, ska tidsfristen enligt första stycket förlängas med perioden mellan begäran om ytterligare information och dokumentation enligt punkt 9 och mottagandet av sådan information eller dokumentation.

12. Esma ska bistå de berörda behöriga myndigheterna och vid behov underlätta fastställandet av referensmedlemsstaten, i enlighet med artikel 31 i förordning (EU) nr 1095/2010.

13. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat som fastställts som referensmedlemsstat ska skriftligen och utan onödigt dröjsmål underrätta den icke EU-baserade AIF-förvaltaren om fastställandet.

14. Om den icke EU-baserade AIF-förvaltaren inte skriftligen underrättas om detta inom sju dagar, eller om de relevanta behöriga myndigheterna inte har fastställt referensmedlemsstaten inom tidsfristen enligt punkt 11 första stycket, får den begärande AIF-förvaltaren själv välja sin referensmedlemsstat i enlighet med kriterierna i artikel 37.4 andra stycket i direktiv 2011/61/EU.

Den icke EU-baserade AIF-förvaltaren ska omedelbart skriftligen underrätta alla de behöriga myndigheter som ursprungligen kontaktats samt Esma om sitt val av referensmedlemsstat.

15. Om den icke EU-baserade AIF-förvaltaren har valt en annan referensmedlemsstat än den som de behöriga myndigheterna har fastställt, ska de berörda behöriga myndigheterna snarast möjligt underrätta AIF-förvaltaren om fastställandet, men inte senare än två arbetsdagar efter att ha underrättats om AIF-förvaltarens val enligt punkt 14. I detta fall ska fastställandet gälla.

*Artikel 2***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas från och med den 22 juli 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 maj 2013.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 449/2013**av den 15 maj 2013****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsför-

handlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.

- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 maj 2013.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	MA	51,2
	TN	81,2
	TR	93,4
	ZZ	75,3
0707 00 05	AL	36,9
	MK	29,8
	TR	132,0
	ZZ	66,2
0709 93 10	TR	136,9
	ZZ	136,9
0805 10 20	EG	52,5
	IL	71,8
	MA	55,2
	TR	59,9
	ZZ	59,9
0805 50 10	AR	117,3
	TR	116,7
	ZA	96,3
	ZZ	110,1
0808 10 80	AR	124,0
	BR	93,1
	CL	117,9
	CN	95,9
	MK	43,1
	NZ	151,2
	US	192,6
	ZA	116,3
ZZ	116,8	

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 450/2013

av den 15 maj 2013

om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som skall gälla från och med den 16 maj 2013

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽¹⁾,med beaktande av kommissionens förordning (EU) nr 642/2010 av den 20 juli 2010 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad avser importtullarna inom spannmålssektorn⁽²⁾, särskilt artikel 2.1, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska importtullen för produkter som omfattas av KN-numren 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (vanligt vete, för utsäde), ex 1001 99 00 (vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 samt 1007 90 00 motsvara det interventionspris som gäller för sådana produkter vid import och ökas med 55 % minus det cif-importpris som gäller för sändningen i fråga. Denna tull får dock inte vara högre än tullsatsen i Gemensamma tulltaxan.
- (2) För beräkning av den importtull som avses i artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska enligt punkt 2 i den artikeln representativa cif-importpriser upprättas regelbundet för produkterna i fråga.

- (3) Enligt artikel 2.2 i förordning (EU) nr 642/2010 ska importtullen för produkter som omfattas av KN-numren 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (vanligt vete, för utsäde), ex 1001 99 00 (vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 samt 1007 90 00 beräknas på det dagliga representativa cif-importpris som fastställs på det sätt som anges i artikel 5 i den förordningen.
- (4) De importtullar bör fastställas som ska gälla från och med den 16 maj 2013 och som ska tillämpas till dess att ett nytt fastställande träder i kraft.
- (5) Den här förordningen bör träda i kraft samma dag som den offentliggörs, eftersom denna åtgärd måste tillämpas fortast möjligt efter det att uppdaterade uppgifter har tillhandahållits.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inom den spannmålssektor som avses i artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska från och med den 16 maj 2013 de importtullar gälla som fastställs i bilaga I till den här förordningen och på grundval av beräkningsgrunderna i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 maj 2013.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 187, 21.7.2010, s. 5.

BILAGA I

Importtullar från och med den 16 maj 2013 för de produkter som avses i artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007

KN-nummer	Varuslag	Importtull ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 19 00 1001 11 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	0,00
ex 1001 91 20	Vanligt vete, för utsäde	0,00
ex 1001 99 00	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde	0,00
1002 10 00 1002 90 00	Råg	0,00
1005 10 90	Utsädesmajs annan än hybridmajs	0,00
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽²⁾	0,00
1007 10 90 1007 90 00	Sorghum av andra slag än hybrider för utsäde	0,00

⁽¹⁾ Enligt artikel 2.4 i förordning (EU) nr 642/2010 ska importtullen sätta ned med

- 3 euro/ton om lossningshamnen i unionen ligger vid Medelhavet (bortom Gibraltarsundet) eller vid Svarta havet och varorna anländer från Atlanten eller via Suez-kanalen,
- 2 euro/ton om lossningshamnen i unionen ligger i Danmark, Estland, Irland, Lettland, Litauen, Polen, Finland, Sverige, Förenade kungariket eller vid atlantkusten på den iberiska halvön och varorna anländer från Atlanten.

⁽²⁾ Om villkoren i artikel 3 i förordning (EU) nr 642/2010 är uppfyllda, har importören rätt till en schablonmässig minskning med 24 euro/ton.

BILAGA II

Beräkningsgrunder för importtullarna enligt bilaga I

1.5.2013-14.5.2013

1. Medelvärden under referensperioden enligt artikel 2.2 i förordning (EU) nr 642/2010:

(EUR/t)

	Vanligt vete ⁽¹⁾	Majs	Durumvete, hög kvalitet	Durumvete, medelhög kvalitet ⁽²⁾	Durumvete, låg kvalitet ⁽³⁾
Börs	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Börsnotering	242,77	195,50	—	—	—
Fob-pris USA	—	—	251,21	241,21	221,21
Tillägg för Mexikanska golfen	—	26,75	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna	30,49	—	—	—	—

⁽¹⁾ Bidrag med 14 euro/ton ingår (artikel 5.3 i förordning (EU) nr 642/2010).⁽²⁾ Avdrag med 10 euro/ton (artikel 5.3 i förordning (EU) nr 642/2010).⁽³⁾ Avdrag med 30 euro/ton (artikel 5.3 i förordning (EU) nr 642/2010).

2. Medelvärden under referensperioden enligt artikel 2.2 i förordning (EU) nr 642/2010:

Fraktkostnad: Mexikanska golfen–Rotterdam	16,38 EUR/t
Fraktkostnad: Stora sjöarna–Rotterdam	50,28 EUR/t

III

(Andra akter)

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

BESLUT AV EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

nr 521/12/KOL

av den 19 december 2012

om att avsluta det formella granskningsförfarande för statligt stöd som inleddes genom beslut nr 363/11/KOL om statligt stöd som beviljats tre isländska investeringsbanker genom omlagda lån till förmånliga villkor (Island)

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET (nedan kallad *myndigheten*) har antagit detta beslut

MED BEAKTANDE AV avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat *EES-avtalet*), särskilt artikel 61 och protokoll 26,

MED BEAKTANDE AV avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (nedan kallat *övervakningsavtalet*), särskilt artikel 24,

MED BEAKTANDE AV protokoll 3 till övervakningsavtalet (nedan kallat *protokoll 3*), särskilt artikel 1.3 i del I och artiklarna 4.4 och 6 i del II,

EFTER ATT i enlighet med de bestämmelser som anges ovan ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾ och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

och VBS genom omvandling av kortfristiga skulder till Islands centralbank till långfristiga lån på förmånliga villkor. Skrivelsen togs emot och registrerades av myndigheten den 7 juli 2010 (ärende nr 563424).

(2) Efter att ha fått in relevanta upplysningar om åtgärderna från de isländska myndigheterna och efter att diskuterat dem vid ett möte den 6 juni 2011 ⁽²⁾, beslutade myndigheten genom beslut nr 363/11/KOL av den 23 november 2011 att inleda ett formellt granskningsförfarande för statligt stöd till tre isländska investeringsbanker genom omlagda lån till förmånliga villkor ⁽³⁾. Myndigheten gav genom beslutet berörda parter tillfälle att yttra sig. De isländska myndigheterna överlämnade synpunkter på myndigheters beslut nr 363/11/KOL genom en skrivelse av den 21 februari 2012 (ärende nr 625875).

(3) I juni 2012 tog myndigheten emot uppgifter från den klagande, H.F. Verðbréf hf., om likvidationen av Saga Capital hf. (ärende nr 641907). Myndigheten har också fått in upplysningar om denna likvidation från andra källor och har noggrant följt likvidationsprocessen för de investeringsbanker som omfattades av beslut nr 363/11/KOL.

I. SAKFÖRHÅLLANDEN

1. Förfarande

(1) Eftas övervakningsmyndighet (nedan kallad *myndigheten*) mottog den 22 juni 2010 en skrivelse med ett klagomål från det isländska värdepappersföretaget H.F. Verðbréf hf. om att den isländska staten i mars 2009 hade beviljat omlagda lån till förmånliga villkor offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 26 januari 2012 (EUT C 21, 26.1.2012, s. 2) och i EES-supplement 4, 26.1.2012, s. 8.

2. Beskrivning av åtgärderna

2.1 Den isländska centralbankens lån mot säkerhet och värdepapperslånefacilitet

(4) De åtgärder som preliminärt granskades i myndighetens beslut nr 363/11/KOL berör den isländska centralbankens lån mot säkerhet och värdepapperslånefacilitet. Inom ramen för sitt uppdrag som centralbank och långgivare i sista hand och i linje med andra centralbankers monetära politik, ställde den isländska centralbanken kortfristiga lånefaciliteter till förfogande för finansiella

⁽¹⁾ Beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 363/11/KOL av den 23 november 2011 om att inleda ett formellt granskningsförfarande för statligt stöd som beviljats tre isländska investeringsbanker genom omlagda lån till förmånliga villkor offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 26 januari 2012 (EUT C 21, 26.1.2012, s. 2) och i EES-supplement 4, 26.1.2012, s. 8.

⁽²⁾ Se punkterna 2–6 i myndighetens beslut nr 363/11/KOL.

⁽³⁾ Se fotnot 1 för hänvisning till offentliggörandet.

företag i form av lån mot säkerhet⁽⁴⁾ i enlighet med bestämmelserna i den isländska centralbankens föreskrifter. Under 2007 och 2008 ökade utlåningen mot säkerhet stadigt och den isländska centralbanken blev den viktigaste likviditetskällan för de finansiella företagen. När de tre isländska affärsbankerna kollapsade i oktober 2008 hade den isländska centralbanken betydande fordringar gentemot inhemska finansiella företag mot säkerhet av olika slag.

- (5) På grund av bankernas kollaps minskade säkerheternas värde och det stod klart att den isländska centralbanken hade gjort förluster på grund av säkerheter utan täckning. Efter det att parlamentet hade gett sitt tillstånd ingick staten och den isländska centralbanken i januari 2009 ett avtal som innebar att den isländska centralbanken överlät en del av sina fordringar i lån mot säkerhet till finansiella företag med underliggande säkerheter till finansministeriet. I februari 2010 kom ministeriet och den isländska centralbanken överens om att de fordringar som centralbanken tidigare hade överlåtit på ministeriet skulle föras tillbaka till Eignarhaldsfélag Seðlabanka Íslands (ESÍ), ett nytt holdingbolag inom den isländska centralbanken, till ett nedsatt pris den 31 december 2009.
- (6) Den statliga skuldförvaltningen, som sköts av den isländska centralbanken, erbjuder lånefaciliteter till primärdealers för statspapper. Syftet med denna värdepappersutlåning är att förbättra marknadens funktion och upprätthålla likviditeten på marknaden för obligationsserier som den statliga skuldförvaltningen håller på att bygga upp. De värdepapper som den statliga skuldförvaltningen godtar som säkerhet för statsobligationer och statsskuldväxlar utgörs av statsobligationer och bostadsobligationer som handlas elektroniskt på sekundärmarknaden. Även andra värdepapper som handlas elektroniskt kan godtas, beroende vilka kriterier som fastställs i faciliteten. Ränta för dessa lån baseras på den isländska centralbankens reporänta. Avtalsperioden kan som längst vara 28 dagar⁽⁵⁾.

2.2 Omvandling av kortfristiga kreditfaciliteter till långfristiga lån

- (7) I mars 2009 ingick finansministeriet avtal om omvandling av lån med Saga Capital Investment Bank hf., VBS Investment Bank hf. och Askar Capital Investment Bank hf. Samtliga låneavtal ingicks på likartade villkor. Lånebeloppen baserades på betalning av bankernas respektive skulder i december 2008. Återbetalningsvillkoren för lånen till Saga och VBS var identiska. De skulle återbetalas under de kommande sju åren med indexering och en ränta på 2 % per år. Återbetalningsvillkoren för lånet

till Askar Capital var likartade, men den årliga räntan var 3 %. Det sammanlagda nominella värdet för de tre investeringsbankernas skulder uppgick till 52,4 miljarder isländska kronor när de långfristiga obligationerna emitterades⁽⁶⁾.

- (8) De ovannämnda åtgärderna byggde på förslagen från en arbetsgrupp som den 20 januari 2009 överlämnade ett memorandum till finansministern om omstrukturering av skulder hos finansiella företag till följd av lånefaciliteter mot säkerhet hos den isländska centralbanken. Detta memorandum baserades på uppgifter om de finansiella företagen och deras förmåga att betala tillbaka skulderna. Enligt memorandumet kunde de berörda finansiella företagen till följd av den finansiella kollapsen i Island inte till fullo betala sina skulder till den isländska centralbanken. Enligt memorandumet från ministerns arbetsgrupp arbetade alla isländska myndigheter vid den tidpunkten febrilt med att upprätthålla landets finansiella system och skydda insättarnas pengar. Med detta i åtanke och med hänsyn till andra omständigheter ansågs det nödvändigt att vidta vissa åtgärder för att garantera att företagen skulle kunna betala av sina skulder.
- (9) Enligt de isländska myndigheterna låg tonvikten i beslutet om lånevillkoren inte på att ge en rättvis och normal avkastning, eftersom det hade stått klart redan från början att det var osannolikt att de berörda företagen skulle kunna återbetala sina skulder till fullo. I stället hade arbetsgruppen strävat efter att fastställa en ränta som var tillräckligt hög för att ha betydelse för det berörda företaget, men som inte var så hög att den skulle utesluta möjligheten till återbetalning och på så sätt få företagen att tappa motivationen att omstrukturera sina finanser.
- (10) De isländska myndigheterna fastställde dock vissa villkor för omvandlingen av skulderna. Bl.a. måste gäldenären åta sig att inte betala ut några utdelningar, såvida det inte gjordes motsvarande avbetalning av lånen. Gäldenären fick inte göra några stora riskåtaganden som överstred 20 % av kapitalet (kapitaltäckningskrav). Eventuella bonusar till gäldenärens anställda måste vara rimliga, gäldenären skulle ge långgivaren detaljerade kvartalsrapporter över verksamheten och gäldenärens kapitaltäckningskvot fick inte falla under 10 %. Om det skulle visa sig att gäldenärerna enligt den isländska centralbanken inte skulle ha tillräckliga likvida medel, eller om deras kapitaltäckningskvot sjönk under 10 %, hade långgivaren rätt att begära att det utestående lånet tillsammans med ränta och andra relevanta kostnader skulle omvandlas till kapital. Syftet med dessa villkor var att öka sannolikheten för att lånen skulle betalas tillbaka i sin helhet och på så sätt skydda statens intressen.
- (11) En mer detaljerad beskrivning av åtgärderna finns i myndighetens beslut nr 363/11/KOL⁽⁷⁾.

⁽⁴⁾ Lån mot säkerhet brukar också kallas repolån, där repoavtalen, eller återköpsavtalen, är avtal där säljaren av säkerheter (t.ex. statsobligationer) åtar sig att köpa tillbaka dem vid en fastställd tidpunkt till ett angivet pris.

⁽⁵⁾ Ytterligare information finns i den isländska centralbankens föreskrifter för värdepapperslånefaciliteter på statens vägnar för primärdealers av den 28 november 2008, som finns på <http://www.lanamal.is/assets/nyrlanasysla/regluren08.pdf>

⁽⁶⁾ Låneavtalen beskrivs närmare i beslut nr 363/11/KOL, punkterna 11–27.

⁽⁷⁾ Särskilt del 2.2 i beslutet.

2.3 Åtgärdens syfte och den nationella rättsliga grunden

- (12) De isländska myndigheterna ansåg att åtgärden hade två syften: För det första att försöka trygga statens enorma intresse genom att se till att staten fick tillbaka så mycket som möjligt av sina fordringar, och för det andra att ge de finansiella företagen andrum och möjlighet att lösa sina problem och ta sig igenom krisen.
- (13) Åtgärderna grundades på ett tillstånd från det isländska parlamentet i punkt 7.20 i den statliga tilläggsbudgeten för år 2008, där finansministern på statens vägnar fick tillstånd att från Islands centralbank köpa företagscertifikat som banken hade erhållit som säkerhet för lån och att reglera dessa fordringar på det mest lönsamma sättet.

2.4 Mottagarna

- (14) De tre mottagarna för åtgärden var Saga Capital Investment Bank hf., VBS Investment Bank hf. och Askar Capital Investment Bank hf. De tre mottagarna och händelseutvecklingen i fråga om deras verksamhet beskrivs närmare i avsnitten 2.5 och 2.6 i myndighetens beslut nr 363/11/KOL.

3. Skäl för att inleda det formella granskningsförandet

- (15) I beslut nr 363/11/KOL gjorde myndigheten en preliminär bedömning av huruvida de statliga åtgärderna för att omvandla kortfristiga skulder till långfristiga lån på förmånliga villkor var förenliga med bestämmelserna i EES-avtalet. Eftersom statens inträde som stor fordringsägare hos de berörda företagen var en följd av tidigare åtgärder, nämligen den isländska centralbankens lån mot säkerhet och värdepapperslån, var det dock nödvändigt att undersöka om åtgärderna var statligt stöd.
- (16) Därför inledde myndigheten sin bedömning genom att analysera den isländska centralbankens kortfristiga lån mot säkerhet till finansiella företag. De isländska myndigheterna hade framhållit att de berörda kortfristiga kreditfaciliteterna ingick i den isländska centralbankens normala monetära politik och finansiella marknadsåtgärder och i statens normala statsskuldförvaltning. Myndigheten ifrågasatte inte att åtgärderna ingick i den monetära politiken och politiken för statsskuldförvaltning, och att de hade baserats på de gällande föreskrifterna för detta⁽⁸⁾. Åtgärderna hade vidtagits på de berörda finansiella företagens initiativ och den isländska centralbanken hade vid den tidpunkten inte backats upp av någon statlig motgaranti. Därför drog myndigheten slutsatsen att den isländska centralbankens lån mot säkerhet till finansiella företag och de statliga kortfristiga lånefaciliteterna inte omfattade statligt stöd.

⁽⁸⁾ Dessa föreskrifter ersattes den 26 juni 2009 med föreskrifter nr 553 i samma ämne (dessa föreskrifter är tillämpliga i dag).

- (17) Myndigheten ansåg dock preliminärt att de statliga avtalen om omvandling av lånen var statligt stöd enligt artikel 61.1 i EES-avtalet. Följande aspekter togs upp i beslutet att inleda ett formellt granskningsförfarande:

i) Myndigheten konstaterade att det var uppenbart att åtgärderna beviljades med statliga medel eftersom lånen hade beviljats av finansministern efter ett tillstånd i statsbudgeten.

ii) Myndigheten fann att åtgärden gav de tre investeringsbankerna en kommersiell fördel eftersom de i samband med de kortfristiga kreditfaciliteterna från den isländska centralbanken befriades från avgifter i form av räntebetalningar och andra kostnader som normalt sett skulle ha belastat deras budgetar. Myndigheten tvivlade också på att åtgärderna var förenliga med beteendet hos en privat fordringsägare under jämförbara rättsliga och faktiska förhållanden, med hänsyn till de förmånliga betalningsvillkoren för lånen och till att de inte omfattade någon höjning av räntesatserna om gäldenärernas finansiella läge skulle förbättras.

iii) När det gäller frågan om selektivitet konstaterade myndigheten att åtgärderna inte kunde anses vara allmänna eftersom de var riktade till tre företag inom en viss ekonomisk sektor och andra företag och sektorer inte kom i fråga. Åtgärderna måste därför betraktas som selektiva⁽⁹⁾. De isländska myndigheterna hade inte heller lämnat tydliga belägg för att de förmånliga avtalen om omvandling av lån verkligen hade varit tillgängliga för alla företag som befann sig en liknande rättslig och faktisk situation som Saga Capital, VBS och Askar Capital.

iv) Slutligen konstaterade myndigheten att åtgärderna riskerade att snedvrída konkurrensen. Även om investeringsbankerna främst bedrev sin verksamhet på den isländska marknaden och var förhållandevis små, tillhandahöll de finansiella tjänster som var fullständigt öppna för konkurrens och handel inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

- (18) Myndigheten tvivlade också på att det statliga stödet kunde anses vara förenligt med EES-avtalet. De isländska myndigheterna hade hänvisat till artikel 61.3 i EES-avtalet och till myndighetens riktlinjer för undsättning och omstrukturering till stöd för sitt argument att åtgärden var

⁽⁹⁾ Se t.ex. mål C-75/97, Belgien mot kommissionen (programmet Maribel bis och ter) REG 1999, s. I-3671, samt avgörandet nyligen i förenade målen C-106/09 P och C-107/09 P, Europeiska kommissionen mot Government of Gibraltar, ännu ej offentliggjort, punkt 75.

förenlig med avtalet. De isländska myndigheterna överlämnade dock inga bevis till stöd för att åtgärderna skulle bedömas enligt artikel 61.3 b i EES-avtalet eller myndighetens tillfälliga riktlinjer för statligt stöd med hänsyn till den finansiella krisen. Myndigheten betonade att enligt de tillfälliga reglerna för stöd till finansiella företag ska stöd begränsas till vad som är absolut nödvändigt, bankens långsiktiga lönsamhet måste återställas och det måste vidtas åtgärder mot otillbörlig snedvridning av konkurrensen. Framför allt innehåller riktlinjerna bestämmelser för att garantera en lämplig och tillräcklig ersättning för statlig rekapitalisering ⁽¹⁰⁾. Återbetalningsvillkoren för de statliga lånen verkade inte ta hänsyn till de principerna. Lånen hade beviljats med en återbetalningsperiod på sju år, med indexering och till en fast ränta på 2 % per år, vilket låg långt under marknadsräntan. Inte heller föreskrevs någon räntehöjning för att uppmuntra till återbetalning av det statliga kapitalet. Därför konstaterade myndigheten att lånevillkor av detta slag inte var förenliga med myndighetens riktlinjer för statligt stöd.

4. Synpunkter från de isländska myndigheterna

- (19) De isländska myndigheterna hävdar i första hand att de anser att åtgärderna var förenliga med EES-avtalet. De menar att åtgärderna inte var selektiva eftersom de tre investeringsbankernas omständigheter var unika och att andra banker, som Straumur, SPB och SPRON, inte hade befunnit sig i samma läge som de tre investeringsbankerna. Några av de andra bankinstituten hade redan ställt in sina betalningar till fordringsägarna när avtalen om omvandling av lån slöts och deras omorganisationer var så omfattande att en omvandling av skulder hos den isländska centralbanken inte hade spelat någon större roll för deras finansiella omstrukturering. De isländska myndigheterna hävdade även att deras beslut om att omvandla lånen var förenliga med principen om en privat fordringsägare eftersom alla fordringsägare som befann sig i samma situation som den isländska staten vid den tidpunkten skulle ha agerat på samma sätt.
- (20) Vidare lämnade de isländska myndigheterna upplysningar om nuläget för de tre investeringsbankerna och händelseutvecklingen sedan myndighetens beslut nr 363/11/KOL ⁽¹¹⁾.
- (21) Mot bakgrund av att de tre mottagarna hade upphört med all ekonomisk verksamhet sedan beslut nr 363/11/KOL utfärdades och med hänvisning till Europeiska kommissionens och myndighetens etablerade praxis när det gäller att gå vidare med klassificeringen av åtgärder i motsvarande omständigheter och bedöma deras för-

enlighet med bestämmelserna ⁽¹²⁾, hävdade de isländska myndigheterna att myndigheten inte hade någon anledning att gå vidare med ärendet.

II. BEDÖMNING

- (22) I artikel 6.1 i EES-avtalet anges följande:

"Om inte annat föreskrivs i detta avtal, är stöd som ges av EG-medlemsstater, Eftastater eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med detta avtal i den utsträckning det påverkar handeln mellan de avtals slutande parterna."

- (23) För att utgöra statligt stöd enligt artikel 61.1 i EES-avtalet måste åtgärderna alltså omfatta ett bidrag från staten eller beviljas genom statliga medel. De måste ge mottagaren en fördel, vara selektiva, snedvridda konkurrensen och riskera att påverkar handeln mellan parterna.
- (24) Som påpekas tidigare drog myndigheten i beslut nr 363/11/KOL preliminärt slutsatsen att de berörda åtgärderna, dvs. omvandlingen av kortfristiga kreditfaciliteter till långfristiga lån, uppfyllde kriterierna i artikel 61.1 i EES-avtalet och därför var statligt stöd. Det fanns inte heller något som tydde på att åtgärderna var förenliga vare sig med de allmänna bestämmelserna om statligt stöd i EES-avtalet eller med myndighetens tillfälliga riktlinjer för statligt stöd med hänsyn till den finansiella krisen. Myndigheten har under utredningen inte fått några upplysningar som skulle påverka den preliminära bedömningen. De isländska myndigheterna hade inte heller i förväg anmält de stödåtgärder som omfattas av myndighetens beslut om att inleda förfarandet. Därigenom bröt de mot den anmälningskyldighet som anges i artikel 1.3 i del I i protokoll 3. Dessa stödåtgärder har därför genomförts olagligt. Trots detta måste myndigheten bedöma om det finns skäl att gå vidare med ärendet.
- (25) Som påpekas i beslut nr 363/11/KOL hade Askar Capital Investment Bank hf. redan 2007 gjort betydande förluster på sina investeringar i strukturerade kreditprodukter (subprimeprodukter) med amerikanska bostadslån som underliggande tillgångar. Banken ställdes inför ännu

⁽¹⁰⁾ Se t.ex. myndighetens riktlinjer för rekapitalisering på <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=16015&1=1>

⁽¹¹⁾ Myndigheten tog senare emot motsvarande upplysningar från den klagande (ärende nr 641907).

⁽¹²⁾ Kommissionens beslut av den 25 september 2007 om den åtgärd C 47/2003 som Spanien har genomfört till förmån för Izar (EUT L 44, 20.2.2008, s. 33), kommissionens beslut av den 9 november 2005 om det statliga stöd C 53/2000 som Frankrike har genomfört till förmån för Mines de Potasse d'Alsace (EUT L 86, 24.3.2006, s. 20) och beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 245/09/KOL av den 27 maj 2009 angående påstått olagligt statligt stöd till företaget NordBook AS (EUT L 282, 29.10.2009, s. 41).

större svårigheter i juni 2010 då Islands högsta domstol avgjorde att lån i utländsk valuta var olagliga. Banken lämnade slutligen in en konkursansökan den 14 juli 2010 och togs över av den isländska finansinspektionen samma dag. Enligt upplysningar som senare lämnats till myndigheten är banken nu under likvidation och har upphört med all ekonomisk verksamhet.

- (26) Som det också konstateras i beslut 363/11/KOL försämrades det ekonomiska läget för VBS Investment bank hf. kraftigt efter att banken misslyckats i sina förhandlingar med fordringsägare och aktieägare och bankens fordringsägare sade upp alla förhandlingar 2010. Genom ett beslut av den 3 mars 2010 utsåg den isländska finansinspektionen en tillfällig styrelse för VBS och genom ett beslut i tingsrätten i Reykjavik den 9 april 2010 inleddes ett likvidationsförfarande för VBS enligt artikel 101 i lag nr 161/2002 om finansiella företag. Bankens verksamhetstillstånd har nu återkallats eftersom banken är under likvidation.
- (27) Saga Capitals verksamhetstillstånd återkallades genom ett beslut av den isländska finansinspektionen den 28 september 2011. Därefter har finansinspektionen begärt att ett likvidationsförfarande ska inledas för Saga Capital och att en likvidationsstyrelse ska utses. Tingsrätten för nordöstra Island följde finansinspektionens begäran och beslutade den 16 maj 2012 att Saga Capital skulle genomgå ett likvidationsförfarande. Islands högsta domstol fastställde domen den 14 juni 2012. Finansinspektionens beslut att återkalla Saga Capitals verksamhetstillstånd bekräftades genom ett avgörande i Reykjaviks tingsrätt den 5 mars 2012. Detta avgörande har överklagats till högsta domstolen. Banken har dock upphört med all verksamhet som kräver tillstånd eftersom dess verksamhetstillstånd som finansinstitut har återkallats.
- (28) Det står alltså klart att de tre berörda investeringsbankerna har upphört med all ekonomisk verksamhet, deras verksamhetstillstånd har återkallats, de genomgår för närvarande likvidationsförfaranden och tidsfristen för att an-

mäla fordringar på bankernas tillgångar har löpt ut⁽¹³⁾. Om statligt stöd har beviljats investeringsbankerna har detta stöd inte längre några snedvridande effekter och om olagligt stöd har beviljats skulle det vara omöjligt att återkräva det stödet. Under dessa omständigheter skulle ett beslut av myndigheten om att klassificera de berörda åtgärderna som stöd och om deras förenlighet med EES-avtalet inte ha någon verkan i praktiken⁽¹⁴⁾.

- (29) Det är alltså inte längre relevant att fortsätta det formella granskningsförfarande som inlemts enligt artikel 1.2 i del I i protokoll 3 till övervakningsavtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det formella granskningsförfarandet för statligt stöd som beviljats tre isländska investeringsbanker genom omlagda lån till förmånliga villkor avslutas härmed.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Island.

Artikel 3

Endast den engelska texten är giltig.

Utfärdat i Bryssel den 19 december 2012.

För Eftas övervakningsmyndighet

Oda Helen SLETNES
Ordförande

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
Ledamot av kollegiet

⁽¹³⁾ Tidsfristen för att anmäla fordringar till de tre bankernas likvidationsstyrelser har löpt ut: Enligt artikel 85 i lag nr 21/1991 om konkurser ska tidsfristen för att anmäla fordringar i allmänhet vara två månader, men förvaltaren får under exceptionella omständigheter besluta om en period på högst tre till sex månader. Oavsett längd ska perioden för att anmäla fordringar inledas när meddelandet till fordringsägare offentliggörs första gången och detta ska tydligt anges i meddelandet. Ett beslut av myndigheten om återkrav av oförenligt stöd skulle i det här fallet alltså vara meningslöst. Med hänsyn till att de isländska myndigheterna inte uppfyllde sin anmälningskyldighet enligt artikel 1.3 i del I i protokoll 3 till övervakningsavtalet kunde myndigheten dock inte inleda sin utredning av åtgärderna tidigare än med beslut nr 363/11/KOL, dvs. i november 2011. I vilket fall som helst förväntar sig myndigheten att försäljningen av de tre investeringsbankernas tillgångar kommer att ske på marknadsvillkor och vara förenlig med de allmänna bestämmelserna för konkursförfaranden.

⁽¹⁴⁾ Kommissionens beslut av den 25 september 2007 om den åtgärd C 47/2003 som Spanien har genomfört till förmån för Izar (EUT L 44, 20.2.2008, s. 33), och kommissionens beslut av den 9 november 2005 om det statliga stöd C 53/2000 som Frankrike har genomfört till förmån för Mines de Potasse d'Alsace (EUT L 86, 24.3.2006, s. 20).

MEDDELANDE TILL LÄSARNA

Rådets förordning (EU) nr 216/2013 av den 7 mars 2013 om elektroniskt offentliggörande av *Europeiska unionens officiella tidning*

I enlighet med rådets förordning (EU) nr 216/2013 av den 7 mars 2013 om elektroniskt offentliggörande av *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT L 69, 13.3.2013, s. 1) ska från och med den 1 juli 2013 endast den elektroniska utgåvan av EUT vara giltig och ha rättslig verkan.

När det inte är möjligt att offentliggöra den elektroniska utgåvan av EUT på grund av oförutsedda och exceptionella omständigheter ska den tryckta utgåvan vara giltig och ha rättslig verkan i enlighet med villkoren i artikel 3 i förordning (EU) nr 216/2013.

PRENUMERATIONSPRISER 2013 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 420 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	910 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV